

Даниял кітабы — Жүз Қырық Тоғызыншы саны

Құдайдың ашылған құпиясы: Құдайлық пен адамзатты біріктіру

Jeff Pippenger

2024-03-21

Біз Даниял кітабының он бірінші тарауының қыркыншы аятында бейнеленген тарихты қарастырып келеміз. Енді біз осы аяттың ішіндегі, жердегі аңның протестант мүйізінің тарихын бейнелейтін ішкі тарихи желіге назар аударып отырмыз. Біз отыз жетінші тараудағы Езекиелдің екі таяқшасының біріктірілуін тірек нүкте ретінде қолданып, үшінші періште келген кезде Мәсіхтің Өзінің құдайлық болмысын адамдықпен біріктіруі арқылы ашылатын Құдай құпиясын анықтап отырмыз. Жол үстіне жол, Жохан жетінші кернейдің үн шығаруы кезінде аяқталады деп таныған Құдай құпиясының хабары елші Пауыл арқылы нақ Лаодикеяға жіберілді. Езекиелдің, Жоханның және Пауылдың куәлігі 1888 жылы Джоунс пен Ваггонердің хабарында бейнеленген сол бір Құдай құпиясымен үйлеседі, ал бұл Лаодикеяға арналған хабар еді.

Өйткені сендер үшін, Лаодикиядағы бауырластар үшін және тәнімде жүзімді көрмегендердің бәрі үшін қандай зор күрес жүргізіп жатқанымды білсеңдер екен деймін; олардың жүректері жұбаныш тауып, сүйіспеншілікте тығыз байланысып, толық түсініктің кәміл сенімділігінің барша байлығына, Құдайдың, әрі Әкенің, әрі Мәсіхтің құпиясын тануға жетсін; Оның бойында даналық пен білімнің барлық қазыналары жасырылған. Қолостықтарға 2:1–3.

Күнәнің өтелуі ісі, құдайлық пен адамдықтың екі таяғын біріктіру ісі, үшінші періште келген кезде басталды, бірақ Пауыл Құдайдың құпиясы болып табылатын сол екі таяқтың бірігуінің соңғы әрі кемел орындалуы туралы айтып отыр. Сондықтан ол бұл хабарды әуелі 1856 жылы келген, кейін 1888 жылы қайталанған, содан соң 2001 жылғы 11 қыркүйекте өзінің кемел орындалуын тапқан Лаодикияға арналған хабар ретінде айқындайды. Пауыл Құдайдың құпиясын, яғни жетінші кернейдің тартылуы кезінде аяқталуға тиіс болған құпияны, баяндаған кезде ғибадатхананы қос қырлы табиғатта айқындайды. Ол сол құпияны бас және тән деп бөледі.

Ол — дененің, яғни қауымның Басы; Ол — бастауы, өлілердің арасынан тұңғыш болып тірілгені, осылайша барлық нәрседе үстемдік Оған тиесілі болу үшін. Өйткені Әкеге Оның ішінде бүкіл толықтықтың қоныстанғаны ұнады; әрі Оның айқыштағы қаны арқылы татулық орнатып, жердегі нәрселер болсын, көктегі нәрселер болсын, бәрін Өзі арқылы Өзімен татуластыруды қалады. Ал сендер, бұрын зұлым істерің арқылы ойларыңда бөтен болып, жау болған едіңдер, енді болса Ол сендерді Өзінің тәндік денесінде өлім арқылы татуластырды, сонда сендерді Өз алдында киелі, айыпсыз және мінсіз етіп көрсету үшін: егер естіген Ізгі хабарларыңның үмітінен таймай, сенімде іргесі бекітілген әрі нық тұрып, көктің астындағы бүкіл жаратылысқа уағыздалған сол

Ізгі хабардан қозғалмай жалғастырсаңдар; мен, Пауыл, соның қызметшісі болдым; енді сендер үшін тартқан азаптарымда қуанамын, әрі қауым болып табылатын Оның денесі үшін тәнімде Мәсіхтің азаптарының жетпеген үлесін толықтырып жүрмін; соның қызметшісі мен болдым, сендер үшін маған берілген Құдайдың басқаруына сәйкес, Құдай сөзін толық жеткізу үшін. Қолостықтарға 1:18–25.

Мәсіх — бас, Ол барлық нәрседе үстемдікке ие болуы тиіс, ал Оның қауымы — тән. Бас пен тән бірігіп, құдайлық пен адамдықтың қосылысын бейнелейді, әрі тағы бір маңызды шындық та осы арқылы айқындалады. Бас пен тәннің арақатынасы мынадай: бас тәннің үстінен үстемдікке ие болуы тиіс. Құдайдың бейнесінде жаратылған адамда жоғары күштер (бас) төменгі күштердің (тәннің) үстінен билік жүргізуге тиіс. Екеуі бірігіп бір болмысты құрайды, немесе Жохан өлшеуге тиіс болған ғибадатхананың терминологиясымен айтқанда, олар Қасиетті орынды (адамдық, тән) және Ең Қасиетті орынды (құдайлық, бас) бейнелейді. Бұл екеуінің қалайша «бір таяққа», яғни бір тәнге біріктірілетіні — «at-One-ment»-тің ісі. Пауыл сөзін жалғастырады:

Мен сендер үшін маған берілген Құдайдың басқаруына сай, Құдай сөзін толық жариялау үшін қызметші болдым; ол — ғасырлар мен ұрпақтардан бері жасырын болып келген, ал енді Оның әулиелеріне ашылған құпия. Құдай соларға осы құпияның басқа ұлттар арасындағы даңқты байлығының қандай екенін білдіргісі келді; бұл — сендердің іштеріңдегі Мәсіх, даңққа деген үміт. Біз әрбір адамды ескертіп, әрбір адамды бар даналықпен үйретіп, Оны уағыздаймыз, осылайша әрбір адамды Мәсіх Исада кемел етіп ұсынуымыз үшін. Сол үшін мен де еңбек етемін, менің ішімде құдіретпен әрекет ететін Оның әсеріне сай бар күшімді салып тырысамын. Қолостықтарға 1:25–29.

Мәсіхтегі «әрбір адамды кемелді етіп» көрсететін жүз қырық төрт мыңның кемелдігі — бұл құдайлықтың адамзатпен бірігуі, немесе Пауыл айтқандай, адамзаттың ішінде «даңқтың үміті» болып табылатын «Мәсіх», яғни «Құдайдың құпиясы». Жетінші Кернейдің үні естілетін күндерде сол құпия жүзеге асады. Езекиел сол бірігуді айқындағанда, нышандық байланысты көрсету үшін екі таяқ қолданады: бірі солтүстік патшалық үшін, екіншісі оңтүстік патшалық үшін; бұл байланыс ғибадатхананы «қырық алты» саны арқылы бейнелейді. «Қырық алтының» нышандық байланысының таяғы «екі жүз жиырманың» нышандық байланысымен қосылуға тиіс.

Екі жүз жиырма — құдайылықтың адамзатпен бірігуінің нышаны. 1611 жылы King James Bible жарық көрген уақыттан бастап, 1831 жылы Миллердің хабарын алғаш ұсынғанға дейін және одан кейін 1833 жылы бұл хабардың Vermont Telegraph басылымында жариялануына дейін — екі жүз жиырма жыл. Миллердің хабары 1798 жылы Даниял кітабының мөрі ашылған кезде Киелі кітаптан алынған білімнің артуын ресми түрде тұжырымдау болды. 1611 жылғы бастапқы мерзімде құдайылық құжат жарияланды, ал 1831 жылғы аяқталу мерзімінде 1798 жылы мөрі ашылған құдайылық ақиқатқа негізделген адами жарияланым болды.

Бұл үш дата тек екі жүз жиырма жылды ғана білдірмейді, сонымен бірге еврей әліпбиінің бірінші, он үшінші және соңғы әріптерін біріктіру арқылы жасалатын еврейше «Ақиқат»

сөзінің құрылымын да білдіреді. Басында — құдайлық жарияланым, ал соңында — адами жарияланым; ал 1798 жыл білімнің артуын бейнелейді, бұл сол білімді қабылдамай тастаған зұлым адамдар тобын айқын көрсетіп, сол арқылы бүліктің нышаны болып табылатын он үшінші әріпті бейнелейді. Осы екі жүз жиырма жылдық байланыс бірінші періштенің қозғалысында белгіленді, ал үшінші періштенің қозғалысы екінші куәлікті береді.

1776 жылы Тәуелсіздік декларациясы деген Құдайлық құжат жарияланды, ал екі жүз жиырма жылдан кейін, 1996 жылы, «The Time of the End» журналы деген адами құжат жарияланды. Адами құжат 1989 жылы ақырзаман уақытында пайда болған білімнің артуынан туындады; ол, 1798 жылғыдай, Тәуелсіздік декларациясымен бейнеленген Құдайлық хабарға қарсы бүлік тудырды. 1996 жылғы білімнің артуы Американың болашағын — жуық арада келетін жексенбілік заң кезінде оның 1776 жылы жариялаған бостандығы мен тәуелсіздігін жоғалтатынын — айқындап берді. Бұл екі жүз жиырма санының Құдайлық пен адамилықтың қосылысын білдіретініне екінші куәлік береді, әрі сол екінші куәлік «Truth» деген қолтаңбамен ұсынылды; ол бірінші періштенің тарихындағы бірінші куәлікпен (бірінші), және үшінші періштенің тарихындағы екінші куәлікпен (соңғы) бейнеленді.

1776 жыл сондай-ақ Киелі кітаптағы пайғамбарлықтың алтыншы патшалығы ретіндегі жер аңының нақты басталуына дейінгі кезеңнің басталуын да белгіледі. Сол дайындық кезеңінде ақиқаттың айырым белгісі тағы да 1776 жылмен айқындалды: бұл Америка Құрама Штаттарының басталуын белгіледі, ал 1798 жыл Америка Құрама Штаттарының Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалық ретіндегі басталуын белгіледі. Сол басталу мен аяқталу тарихының дәл ортасында, 1789 жыл он үш отар Конституцияны ратификациялаған кезде орталық әріпті белгіледі. Осы үш күннің әрқайсысы Америка Құрама Штаттарының «сөйлеуін» білдіреді: 1776 жылғы Тәуелсіздік декларациясы, 1789 жылғы Конституция және 1798 жылғы Шетелдіктер мен бүлікке арандату туралы актілер арқылы. Бұл тарих жиырма екі жылды қамтиды, бұл екі жүз жиырманың оннан бірі, яғни ондығы, сондықтан ол сондай-ақ Құдайлық пен адамзаттың бірігуінің нышанын да білдіреді.

Оның бейнеленуі жер аңының тарихын көрсетеді: ол бастапқыда қозы ретінде (құдайлық), ал ақырында айдаһар ретінде (адамдық) суреттеледі. 1776 жыл Тәуелсіздік декларациясымен басталып, ол құдайлықты білдіреді, ал Alien and Sedition Acts адамдықты білдіреді; сөйтіп, жер аңының Киелі кітаптағы пайғамбарлықтың алтыншы патшалығы ретіндегі билігінің басталуына дейінгі сол жиырма екі жылда қозыдан айдаһарға өту үлгіленген.

Яһуданың оңтүстік патшалығына қарсы шығарылған екі мың бес жүз жиырма жылдық үкімнің басталуы Даниял кітабының сегізінші тарауы, он төртінші аятындағы екі мың үш жүз жылдық кезеңнің басталуымен байланысты. Яһудадағы ғибадатхана мен жасақтың тапталуы б.з.д. 677 жылы басталды, ал екі мың үш жүз жылдық пайғамбарлық одан екі жүз жиырма жыл кейін, б.з.д. 457 жылы басталды. Яһуданың оңтүстік патшалығының таяғы қырық алты нышаны арқылы солтүстік патшалықпен байланыстырылған, сондай-ақ екі жүз жиырма деген байланыс арқылы екі мың үш жүз жылмен де байланыстырылған.

Пауыл өзін Құдайдың үлестіру ісінің қызметшісі деп атады, содан кейін өзі қызметшісі болып табылатын сол үлестіру ісін Құдайдың құпиясы ретінде анықтады; ол — сендердің іштеріндегі Мәсіх, даңқтың үміті. Ол бұл ақиқатты Тімотеге жазғанда да одан әрі сөз етеді.

Және ешбір даусыз, құдайшылдықтың құпиясы ұлы: Құдай тәнде аян болды, Рухта ақталды, періштелерге көрінді, басқа ұлттарға уағыздалды, дүниеде Оған сенілді, салтанатпен көкке көтерілді. 1 Тімотеге 3:16.

Пауыл бұл жерде құдайшылдықтың құпиясы — тәнде көрінген Құдай екенін айтады. Құдай — Бас, ал тән — дене. Құдайшылдықтың құпиясы — сенушінің ішіндегі Мәсіх; бұл — құдайлықтың адамзатпен бірігуі. Пауыл да Ношея сияқты неке метафорасын қолданады.

Өйткені біз Оның тәнінің, Оның етінің және Оның сүйектерінің мүшелеріміз. Сол себепті ер адам әкесі мен шешесін тастап, әйеліне қосылады, екеуі бір тән болады. Бұл — ұлы құпия; бірақ мен Мәсіх пен қауым туралы айтып тұрмын. Ефестіктерге 5:30–32.

Отыз жетінші тарауда Езекиел соңғы күндердің келісімін, яғни жүз қырық төрт мың деп айқындалғандармен жаңартылған келісімді, анықтаған кезде, ол екі таяқтың біріктірілуінің көрнекі бейнесін береді. Сол екі таяқ, жолма-жол, Ношея мен Пауылдың неке туралы метафорасын қамтиды. Олар біріктірілген кезде, бұдан былай екі халық емес, мәңгілікке бір халық болуға тиіс еді.

Мен оларды Исраил тауларындағы жерде бір халық етемін; олардың бәріне бір патша патша болады; енді олар екі халық болмайды, әрі бұдан былай мүлде екі патшалыққа бөлінбейді. Олар енді өздерінің пұттарымен де, жиіркенішті істерімен де, қандай да бір заңсыздықтарымен де өздерін арамдамайды; бірақ Мен оларды өздері күнә жасаған барлық қоныстарынан құтқарып, тазартып аламын; сонда олар Менің халқым болады, ал Мен олардың Құдайы боламын. Езекиел 37:22, 23.

Езекиелдегі бірігу олардың енді бөлінбейтін уақытын, енді күнә жасамайтындарын, тазартыласынын, Құдайдың олардың жалғыз Құдайы болатынын және олардың жалғыз бір патшасы болатынын көрсетеді. 22 қазанда Келісімнің Хабаршысы кенеттен ғибадатханаға Өз халқын «тазарту» үшін келді. Ол Петрдің айтуынша, халқы сол кезде діни қызметкерлер мен патшалардың патшалығы болуға тиіс бір патшалықты қабылдап алу үшін келді. Сол күні күйеу жігіт те некеге келді; бұл — Пауыл мен Ошия айқындаған құпия, ол Құдайлық пен адамдықтың бірігуін бейнелейді. Жохан Пауыл «сендердің іштеріндегі Мәсіх, ұлылық үміті» деп атаған сол құпия жетінші періштенің керней тартатын күндерінде аяқталатынын көрсетеді.

Ал жетінші періштенің үні естілетін күндерде, ол керней тарта бастағанда, Құдайдың құпиясы Өзінің құлдары — пайғамбарларға жариялағанындай, аяқталуға тиіс. Аян 10:7.

Жетінші періште — 2001 жылғы 11 қыркүйекте келген үшінші қасірет. Жетінші періште 1844 жылғы тарихта үшінші періште келген кезде және содан бері керней тарта бастады, бірақ 1863 жылғы бүлік істің аяқталуына кедергі болды. Үшінші періште келіп, жетінші керней 2001 жылғы 11 қыркүйекте қайтадан тартыла бастады, әрі бұл жолы “Құдайдың

құпиясы” “аяқталуға” тиіс. Сол “құпия” — тәңірліктің адамзатпен бірігуі, ал мұның нәтижесінде жүз қырық төрт мың пайда болады; олар содан кейін Құдайдың туы мен әскері болады. Осы себепті Езекиелдің отыз жетінші тарауы Езекиелдің өлі, кеуіп қалған сүйектер жатқан аңғарға апарылуынан басталады. Ол сүйектер 2001 жылғы 11 қыркүйектегі Лаодикеялық адвентизмді бейнелейді, әрі осы себепті Пауыл Құдай құпиясы туралы Ізгі хабарын лаодикеялықтарға арнайды.

Өйткені менің сендер үшін, Лаодикеядағы бауырластар үшін және тәнімде жүзімді көрмегендердің барлығы үшін қандай зор күрес жүргізіп жүргенімді білулерінді қалаймын; олардың жүректері жұбаныш тауып, сүйіспеншілікте бірігіп, түсініктің толық сенімділігінің барша байлығына жетіп, Құдайдың, әрі Әкенің, әрі Мәсіхтің құпиясын танулары үшін; Оның ішінде даналық пен білімнің барлық қазыналары жасырылған. Қолостықтарға 2:1–3.

Бұл — Уайт әпке Езекиелдегі өлі, қураған сүйектермен байланыстыратын сипаттама да.

«Бірақ бұл қураған сүйектер туралы теңеу дүниеге ғана емес, ұлы нұрға ие болғандарға да қатысты; өйткені олар да аңғардағы қаңқаларға ұқсайды. Оларда адам бейнесі, дененің қаңқалық құрылысы бар; бірақ оларда рухани өмір жоқ. Алайда бұл астарлы әңгіме қураған сүйектерді тек адам пішініне біріктірілген күйінде қалдырмайды; өйткені аяқ-қол мен келбет үйлесімділігінің болуының өзі жеткіліксіз. Өмір тынысы денелерді жандандыруы тиіс, сонда олар тік тұрып, әрекетке кіріседі. Бұл сүйектер Исраил үйін, Құдайдың шіркеуін білдіреді, ал шіркеудің үміті — Киелі Рухтың жан бітіретін ықпалы. Қураған сүйектер тірі болуы үшін, Жаратқан Ие оларға Өз тынысын үрлеуі тиіс.»

«Құдай Рухы, Өзінің тірілтуші күшімен, әрбір адамдық қызметкерде болуы тиіс, сонда рухани әрбір бұлшық ет пен сіңір әрекет үстінде болмақ. Киелі Рухсыз, Құдайдың тынысынсыз, ар-ожданның мүлгулігі, рухани өмірден айырылу бар. Рухани өмірден айырылған көптеген адамдардың есімдері шіркеу тізімдерінде тұр, бірақ олар Тоқтының өмір кітабына жазылмаған. Олар шіркеуге қосылған болуы мүмкін, бірақ Жаратқан Иемен біріккен емес. Олар белгілі бір міндеттер жиынтығын орындауда ынталы болуы мүмкін және тірі адамдар деп есептелуі мүмкін; алайда көпшілігі: “тірісің деген атың бар, бірақ өлісің”, — делінгендердің қатарында.»

«Жанның Құдайға шынайы бет бұруы болмаса; Құдайдың тіршілік беруші лебі жанды рухани өмірге жандандырмаса; ақиқатты ұстанамыз деушілер көктен туған принциппен қозғалтылмаса, онда олар мәңгі өмір сүріп, мәңгі тұрақтайтын шірімейтін тұқымнан туылмаған. Егер олар Мәсіхтің әділдігіне өздерінің жалғыз қорғаны ретінде сенбесе; егер Оның мінезін үлгі етпесе, Оның рухымен еңбек етпесе, олар жалаңаш, олардың үстінде Оның әділдігінің шапаны жоқ. Өлілерді жиі тірілердің қатарында өткізеді; өйткені өз түсініктеріне сай құтқарылуды жүзеге асырып жатырмыз деп есептейтіндерде, Құдай Өзінің игі еркіне сай қалап та, істетіп те әрекет етіп тұрған жоқ.»

«Бұл топ Езекиел аянда көрген құрғақ сүйектер аңғарымен айқын бейнеленген». Review and Herald, January 17, 1893.

Лаодикияға арналған хабар Адвентизмге алғаш рет 1856 жылы, дәл сол жылы Жаратқан Ие Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыттың» ілгерілеп ашылатын нұрын ашқан кезде, ұсынылды. 1856 жылғы хабар — тәубеге шақыратын ішкі хабардан және пайғамбарлықтың сыртқы хабарынан тұратын сол хабар — 1863 жылы қабылданбады. «Сендердің іштеріңдегі Мәсіх — даңқтың үміті» деген құпия жөніндегі Лаодикия хабары 1888 жылы ақсақалдар Джонс пен Ваггонер арқылы қайтадан айтылды, әрі сол хабарды Уайт ханым да Лаодикияға арналған хабар деп таныды.

Жолма-жол, Езекиел кітабының отыз жетінші тарауы Езекиелдің рухани түрде 2001 жылғы 11 қыркүйекке жеткізілуінен басталады; сонда оған күнәлар мен қылмыстар ішінде өлі жатқан Лаодикиялық адвентизмнің көрінісі беріледі. Оған бір-бірінен айқын ажыратылатын екі пайғамбарлық хабарды жеткізу бұйырылады. Біріншісі бірігуді туғызады, бірақ денелер әлі де өлі күйінде қалады. Екінші пайғамбарлық «төрт желдің» хабарын сүйектерге өмір дарытуға шақырады. Төрт жел туралы хабар — төрт желді ұстап тұрған төрт періштені айқындайтын жүз қырық төрт мыңның мөрлену хабары. Уайт ханым сол төрт желді тежеліп тұрғандықтан босап шығуға ұмтылатын «ашулы ат» деп айқындайды. Исламның ашулы аты 2001 жылғы 11 қыркүйекте істегеніндей, босап шығып, өз жолында өлім мен күйреу әкелуге ұмтылып отыр, әрі ол жуық арада келетін жексенбілік заң кезінде қайтадан босатылады.

Сол хабар өлі денелерді аяқтарына тік тұрған біртұтас әскерге біріктіреді. Сол біртұтас әскер жетінші періштенің хабарына жауап ретінде аяқтарына тұрғызылады, өйткені жетінші періштенің керней тартатын күндерінде жүз қырық төрт мыңның Мәсіхпен некелесу құпиясы орындалады.

Содан кейін Езекиелге бір халыққа айналатын екі таяқтың біріктірілуі көрсетіледі. Бұл екі таяқ — Израилдің солтүстік патшалығы мен Яһуданың оңтүстік патшалығы; олардың екеуі де өзара шашырау кезеңдерінің екі мың бес жүз жиырма жылының соңында бір халық болып біріктіріледі. Олардың өзара аяқталуы өзара шашырау уақыттарының басында да, соңында да болған қырық алты жылмен бейнеленген рухани ғибадатхананы тудырады.

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

“Олар таңертең ерте тұрып, Текоа шөліне қарай шықты; олар жолға шыққанда, Жошапат орнынан тұрып: Мені тыңдаңдар, уа, Яһуда және Иерусалим тұрғындары! Құдайларың Жаратқан Иеге сеніңдер, сонда берік боласыңдар; Оның пайғамбарларына сеніңдер, сонда өркендейсіңдер, — деді. 2 Шежірелер 20:20.”

«Құдайларың Жаратқан Иеге сеніңдер, сонда орнығасыңдар; Оның пайғамбарларына сеніңдер, сонда өркендейсіңдер».

«Ишая 8:20. “Заң мен куәлікке жүгініңдер; егер олар осы сөзге сай сөйлемесе, онда оларда жарық жоқ.”»

«Мұнда Құдай халқына екі мәтін ұсынылып отыр: табысқа жетудің екі шарты. Ехобаның Өзі айтқан заң және пайғамбарлық рухы — Оның халқын әрбір жағдайда жетелеуге арналған даналықтың екі қайнар көзі. Заңды қайталау 4:6. “Бұл —

халықтардың алдында сендердің даналықтарың мен парасаттылықтарың; олар: «Расында, бұл ұлы халық — дана да парасатты халық»,— дейтін болады.»»

«Құдай заңы мен Пайғамбарлық Рухы шіркеуге басшылық етіп, оған кеңес беру үшін қатар жүреді, әрі шіркеу мұны Оның заңына мойынсұну арқылы таныған сайын, оны ақиқат жолымен жүргізу үшін пайғамбарлық рухы жіберіліп отырған.

Аян 12:17. «Сонда айдаһар әйелге қаһарланып, Құдайдың өсиеттерін сақтайтын және Иса Мәсіхтің куәлігіне ие оның ұрпағының қалған бөлігімен соғысуға кетті». Бұл пайғамбарлық қалдық қауымның Құдайды Оның заңында мойындайтынын және пайғамбарлық дарынға ие болатынын анық көрсетеді. Құдай заңына мойынсұну және пайғамбарлық рухы әрдайым Құдайдың шынайы халқын айқындап келген, ал сынақ, әдетте, қазіргі көріністерге байланысты беріледі.

Еремияның күндерінде халық Мұса, Илияс не Еліше жөніндегі хабарға күмән келтірген жоқ, бірақ Құдайдың Еремия арқылы жіберген хабарына күмәнданып, оны ысырып тастады; ақырында оның күші мен қуаты зая кетіп, Құдайдың оларды тұтқындыққа алып кетуінен басқа ешбір шара қалмады.

Сол сияқты, Мәсіхтің күндерінде де халық Еремияның хабарының ақиқат екенін түсінген еді; әрі олар өз-өздерін, егер әкелерінің күндерінде өмір сүрген болса, оның хабарын қабылдар едік деп сендірді; бірақ дәл сол уақытта олар бүкіл пайғамбарлар жазып кеткен Мәсіхтің хабарын теріске шығарып жатқан еді.

«Үшінші періштенің дүниеде пайда болған хабары, Құдайдың заңын шіркеуге оның толықтығы мен құдіретінде ашып көрсетуге арналғандай, пайғамбарлық дарын да бірден қайта қалпына келтірілді. Бұл дарын осы хабардың дамуы мен ілгері апарылуында өте көрнекті рөл атқарды.

«Жазбаларды түсіндіруге және еңбектену әдістеріне қатысты пікір қайшылықтары туындап, хабарға сенушілердің сенімін шайқалтуға және істе алауыздыққа әкелуге бейім болған кезде, пайғамбарлық рухы әрдайым жағдайға нұр түсіріп келді. Ол сенушілер қауымына әрдайым ой бірлігін және іс-әрекет үйлесімін алып келді. Хабардың дамуы мен істің өсуі барысында туындаған әрбір дағдарыста Құдай заңына және пайғамбарлық Рухының нұрына берік тұрғандар жеңіске жетті, әрі іс олардың қолында өркендеді». Loma Linda Messages, 34.